

Между всичкитѣ си събратя — влѣчуги, крокодилитѣ, по външни белези, най сж прилични на гущеритѣ. Ясно се различаватъ, обаче, отъ последнитѣ по грамаднитѣ си размѣри на тѣлото имъ (4—5—до 8 м. на дължина).

По устройство на вътрешнитѣ си органи, крокодилътъ се коренно различава отъ гущеритѣ. Главата въ едни крокодили е широка, удължена, отгоре сплескана, а въ други челюститѣ сж удължени много, наподобаватъ муцуна или патешка човка. Цѣлото му тѣло е покрито съ рогови люспи, които на гръбната страна вкостеняватъ, вследствие на което се образува една здрава броня, отъ която лесно отскачатъ стрелитѣ, а слабитѣ оловни куршуми се сплескватъ, безъ да направатъ нѣкаква повреда. Тѣлото завършва съ опашка, по която люспитѣ сж наредени вертикално, така че образуватъ единъ гребенъ отъ костени плочки. Въ водата крокодилътъ плува отлично, при което най-много му помага опашката, която се движи на лѣво и дѣсно и то съ голѣма сила. Единъ удъръ на опашката зашеметява тигъръ, отблъсва слонъ, а човѣка и други животни може да убие на мѣсто.

Съ краката си крокодилътъ повечето си служи при плаването, отколкото за ходене по сушата.

Преднитѣ крака завършватъ съ по 5 прѣсти, съ нокти, а заднитѣ съ по 4 прѣсти, които въ основата си сж заловени съ плавателна ципа. Ушнитѣ и носни дупки, посрѣдствомъ особенни ципи се запушватъ, за да не се напълватъ съ вода, когато животното плува подъ водата. Очитѣ сж разположени отгоре странично на главата и иматъ клепачи. Въ устата има кжсъ, дебелъ езикъ, който е прилегалъ къмъ долната челюсть. Но най-страшното нѣщо на крокодила сж неговитѣ зжби. Тѣ сж здрави, дълги и сж набучени по челюститѣ, както зжбитѣ на гребло. При затваряне на устата едни видимо оставатъ свободни на вѣнъ отъ устата, а други навлизатъ въ специални трапчинки на долната челюсть. Така че при затваряне на силнитѣ челюсти, ако между тѣхъ